

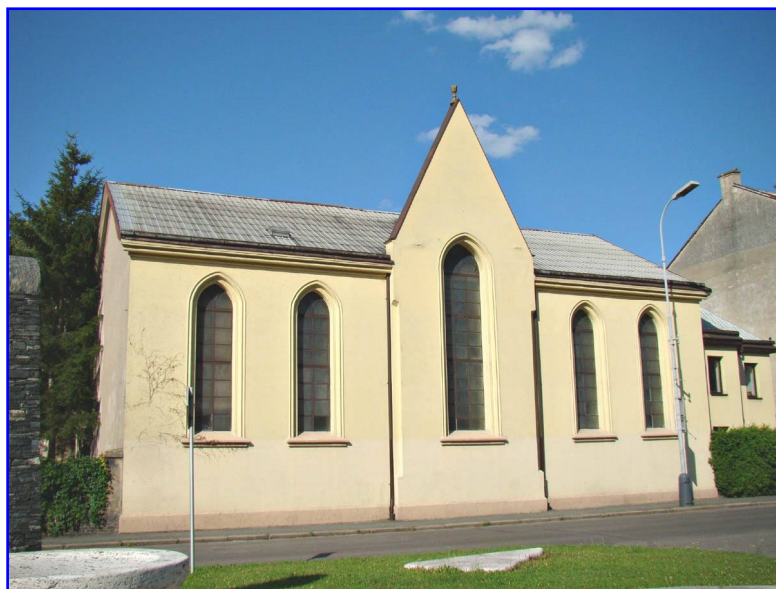
ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ

EVANGELISCHE KIRCHE DER BÖHMISCHEN BRÜDER

EVANGELICAL CHURCH OF CZECH BROTHERS

Českobratrská církev evangelická (ČCE) je křesťanská církev působící na území České republiky. Podle sčítání lidu z roku 2001 se k ní hlásí 117.212 obyvatel ČR, což z ní činí největší protestantskou církev v zemi. Církev navazuje na tradice církve evangelické augsburského (luterského) i helvetského (reformovaného) vyznání, též kalvinisté). Augsburské i helvetské církve byly v českých zemích jediné dvě protestantské církve povolené Tolerančním patentem císaře Josefa II. roku 1781. Požadavky unie evangelických sborů obou vyznání se silně ozvaly již v roce 1848, ke sloučení českých sborů však došlo až po vyhlášení Československé republiky, svobodným rozhodnutím zástupců všech českých sborů na generálním sněmu v prosinci 1918. Nově vzniklá unie kromě svých augsburských a helvetských tradic sama sebe chápala i jako pokračovatelku tradice české reformace, husitského hnutí, církve podobojí i Jednoty bratrské. Církev má na Karlově univerzitě vlastní Evangelicko teologickou fakultu Univerzity Karlovy.

Historie Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Kolíně se analogicky překrývá s historií protestantství v Čechách, zhruba nastíněnou v předešlém odstavci. Poprvé, avšak neúspěšně, bylo v Kolíně požádáno o založení sboru v roce 1862. Téhož

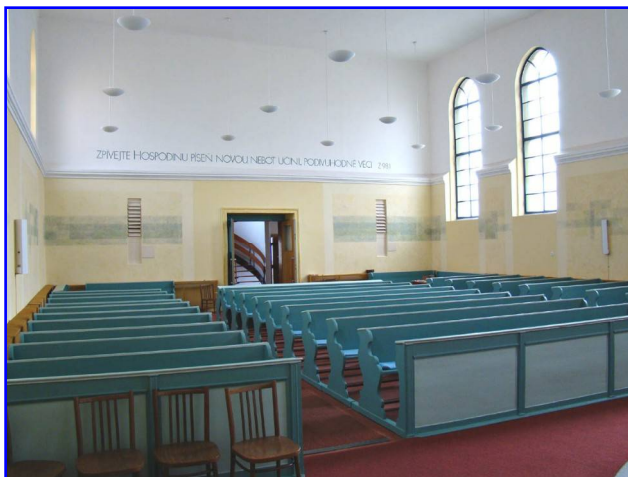

roku však byl na Zálabí založen evangelický hřbitov. Farní sbor byl v Kolíně posléze založen a schválen příslušnými úřady dne 16. května roku 1868. První bohoslužby s kazatelem, seniorem Janem Janatou z Chebu, se konaly 6. října 1868 v domě Matěje Součka a účastnilo se jich zhruba

300 osob.. V roce 1869 sbor vystavěl za 3.000 tehdejších zlatých faru. V roce 1871 byl za 10.000 zlatých postaven kostel, kde se 17. prosince 1871 konaly první bohoslužby. Sbor

měl tehdy 605 členů z Kolína a okolí. Prvním farářem, kazatelem a učitelem kolínského sboru se stal Čeněk Dušek, zvolený do této funkce 21. dubna 1869. Potvrzen v této funkci byl vídeňskou církevní radou 2. srpna téhož roku. Čeněk Dušek je zřejmě nejvýznamnější postavou kolínského sboru, mimo jiné i proto, že sborově činným byl dlouhých padesát let.

V současnosti čítá kolínský farní sbor zhruba 600 členů z Kolína a okolí. Kromě kostela a fary, sbor obhospodařuje i Husův dům a nový evangelický hřbitov na Veltrubské ulici kolínského Zálabí. Bohoslužby se konají samozřejmě v kostele. Ten byl zásadněji

opravován v 60. letech 20. století a posledně v roce 2004, kdy byla změněna čelní stěna interiéru s mobiliárem (řečništěm), vnitřní okna a malba. Husův dům v Kmochově ulici (sousedí s budovou fary), slouží pro všechna shromáždění a jiné akce sboru ve všedních dnech. Dům taktéž využívají Křesťanské sbory, (Jednota

kostnická) a Církev adventistů sedmého dne. Konají se zde různé kulturní akce a spolu s kostelem je Husův dům zčásti pronajímán pro potřeby hudebních a pěveckých sborů, někdy též pro školení. V prvním patře budovy je prostorná Duškova síň. Kromě

pravidelných nedělních bohoslužeb se členové sboru, děti, konfirmanti, dorost, mládež, rodiny s dětmi, střední generace i senioři schází na biblických hodinách. Členové sboru přispívají na jeho provoz a činnost podle svých možností. Platí tzv. salár, který v současnosti pohybuje v intervalu od 50 do 10.000 Kč. Sbor

také působí v oblasti charity, speciálně pak v tzv. adopci na dálku, kdy je z finančních prostředků farníků hrazeno školné konkrétním dětem v některých afrických zemích. Farář kolínského sboru spolupracuje se střediskem Diakonie v Libici nad Cidlinou. V Kolíně

jsou totiž v Kouřimské ulici č. 15 umístěny a fungují zde sociálně terapeutické dílny Diakonie Českobratrské církve evangelické, kde pracují lidé se zdravotním postižením.

Protestantismus je označení pro skupinu křesťanských církví a menších náboženských skupin, který se odštěpil z katolické církve po vystoupení Martina Luthera a který se odvolává na reformaci 16. století. Je pro něj typický důraz na Písmo jako zdroj zjevené Pravdy. Vůči katolictví se vymezuje mimo jiné popřením církevní tradice jakožto dalšího zdroje zjevení rovnocenného Písmu (Lutherova zásada sola scriptura). Protestantské (nebo evangelické) církve je označení luterských a reformovaných křesťanských církví, tedy církví vzniklých po vystoupení Martina Luthera (1517), čerpajících buď primárně z jeho odkazu (luteráni – augsburská konfese) nebo z odkazu dalších církevních reformátorů (zejména Jana Kalvína a jiných, stoupenci tohoto směru se nazývají kalvinisté nebo přesněji reformovaní (helvétská konfese) a skupin z nich odvozených. Protestant (evangelik) je společný název pro obě tyto skupiny, k protestantismu se řadí i anglikánská církev a menší církve a sekty, např. baptisté a anabaptisté, v českých zemích pak např. Jednota bratrská nebo Českobratrská církev evangelická.

***Sola scriptura** je jedním ze základních protestantských teologických důrazů. Doslovně znamená „Pouze písmo je plnohodnotným zjevením Boží pravdy“. Vyjadřuje víru protestantů, že všechna pravda o Bohu vychází toliko z Bible. Tento důraz se zásadně vymezuje proti katolickému učení, podle něhož je zdrojem poznání vedle Bible také církevní tradice.*

Posláním Diakonie (z řeckého diakonein, „sloužit“. Všeobecně znamená službu, diakonií se označovala podpůrná charitativní činnost v prvních dobách církve) Českobratrské církve evangelické je organizovat, zajišťovat a poskytovat ve svých zařízeních sociální, zdravotní, pedagogickou a pastorační péči lidem, kteří se v důsledku věku, zdravotního postižení, nemoci, osamocení či ohrožení dostali do nepříznivé životní situace. Péče a podpora poskytovaná v zařízeních Diakonie ČCE směřuje k tomu, aby lidé, kteří těchto služeb využívají, mohli žít v co největší míře svým běžným a důstojným způsobem života.

Poskytování těchto služeb je chápáno jako praktický projev křesťanské víry, naděje a lásky. Je to skromná snaha s Boží pomocí nabízet pomocnou ruku lidem trpícím nejrůznější nouzí. Dotýká se Ježíšovy výzvy k nasycení hladových, napojení žíznivých, ujímání se lidí na cestách, oblékání nahých, navštívení nemocných a těch, co jsou ve vězení. Výzva, když Ježíš říká: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“

Kronikář se v neděli dne 31. ledna 2010 zúčastnil církevní bohoslužby, kterou za nemocného místního faráře Blahoslava Matějku, sloužil poděbradský farář, Bohumil Baštecký. Bohoslužby se zúčastnilo zhruba čtyřicet věřících a v její skladbě se střídalo mluvené slovo faráře se zpěvem a modlitbami. Zpěv byl doprovázen hrou na varhany,

které jsou umístěny, z pohledu kazatele, vpravo od řečnických pultů. Mezi věřícími byly zastoupeny všechny věkové kategorie, od malých dětí, přes mladé lidi a lidi zralého věku až po starší občany. Mezi těmi posledně jmenovanými hrál určitě prim emeritní farář kolínského evangelického

sboru – Miroslav Frydrych. Po skončení bohoslužby se v sále modlitebny konalo neformální a družné setkání věřících s občerstvením, které sebou přineslo několik žen. Toto setkání s přineseným občerstvením se podle kurátora sboru, Jaromíra Čábely, koná vždy jedenkrát za měsíc. V každém případě toto setkání působilo příjemným dojmem a ani kronikář se neubráníl pohoštění.